

Inwoners IJsselmonde met elkaar aan tafel

Luisteren op de Dag van de Dialoog

De Rotterdamse Dag van de Dialoog vierde eind november 2006 zijn eerste lustrum. Deelgemeente IJsselmonde had voor het eerst ook dialogentafels georganiseerd. 'Laagdrempelig. Nog leuker dan verwacht. Gewoon gezellig!' Een greep uit de reacties van zo'n zestien deelnemers aan de Dag van de Dialoog in IJsselmonde.

door Margriet Zuidgeest beeld Rob Kamminga

11 september 2001. Die dag staat wereldwijd in ieders geheugen gegrift. De verbijstering en rouw leidden in Rotterdam tot een initiatief die de stads- en landgrenzen zou overschrijden: de jaarlijkse Dag van de Dialoog. De gedachte erachter: als men elkaar leert kennen, met elkaar praat en naar elkaar luistert, neemt hopelijk de angst en het wantrouwen tussen bevolkingsgroepen af. De belangstelling voor dit initiatief wordt steeds groter. In tal van steden in Nederland nemen mensen van Nederlandse en buitenlandse afkomst deel aan de dag. Maar er zijn ook steeds meer deelnemende 'buitenlanden'. Na Berlijn, Duisburg en Essen, gaat ook Brussel onze Rotterdamse formule overnemen.

Gáán voor je stad

Maar wat is die Dialogendag nou precies en waar praat je over? Mensen komen op informele wijze samen en wisselen - onder het genot van een hapje en een drankje - ervaringen uit, rond een vastgesteld thema. Portefeuillehouders Bram van Hemmen (Welzijn, Maatschappelijke Dienstverlening, Sport en Recreatie, Onderwijs en Communicatie) en Nurten Karisli (Jeugd en Jongeren, Veiligheid, Werkgelegenheid en Economie) waren voorzitter van de twee dialogentafels in IJsselmonde. Van Hemmen: 'We hanteren een gespreksstructuur die prettig werkt om een intensieve dialoog te krijgen: kennismaken, ervaringen uitwisselen, dromen en doen. Anders

gezegd: wie ben je, wat betekenen je voor de stad, wat zou je eigenlijk willen en wat ga je doen om dat te bewerkstelligen.'

Tafelgenoot mevrouw Groen (73) was voor de eerste keer van de partij. 'Ik wist niet wat ik kon verwachten. Normaal ga ik altijd voorbereid naar vergaderingen maar nu was de inhoud voor mij nog onbekend.' Het thema was dit jaar: 'Gáán voor je stad'. Er was ruimte om flexibel met de thematiek om te gaan, beide tafels hadden het aangepast. De tafel van Nurten Karisli sprak over: wat doe je voor je straat of buurt. Karisli: 'Prettig om te zien dat inwoners nu geïnteresseerd zijn in elkaars verhaal. Ze vroegen door over het hoe en waarom, zonder de gebruikelijke vooroordelen.' De andere groep onder leiding van Van Hemmen had gekozen voor: iedereen doet mee. 'Nou, dat heeft Bram zelf ook in de praktijk gebracht! Ik vond het erg leuk dat hij inhoudelijk ook een duit in het zakje deed', verklaart een deelnemer enthousiast.

Hollandse Nederlander

Of je nu Nederlander van Hollandse, Turkse, Marokkaanse of Antilliaanse afkomst bent, welke rol of functie je ook hebt; iedereen kan aan de dialoog deelnemen. Een reden voor mevrouw Van Proosdij (82) om zich op te geven: 'Ik heb sinds mijn verhuizing nog niet zo veel aanspraak, dus dit leek me een goede manier. Het ging mij er vooral om, met allochtone mensen in contact te komen.' Zij zat aan tafel bij Nurten Karisli en nog twee deelnemers van Turkse afkomst. De anderen waren van oorsprong Nederlands. Ook aan de tweede dialoogtafel voerden de 'Hollandse Nederlanders' de boventoon, er zat slechts één Turkse meneer. Mevrouw Groen vond dat jammer. In haar omgeving signaleert ze steeds meer bevolkingsgroepen en ze wil graag met hen in gesprek komen, maar weet niet goed hoe ze zich moet opstellen naar hen. 'Bovendien had ik het idee dat ik de enige 'gewone burger' was. De anderen zaten er vanuit hun functie.' Voor haar tafelgenoot

Portefeuillehouders en voorzitters van de dialogen-tafels Nurten Karisli en Bram van Hemmen vertellen hoe zij de dag hebben ervaren:

'Allochtone vrouwen oer-Hollands aan het sjoelen!'

Nurten Karisli: 'Wanneer is de volgende keer, kreeg ik na de dialoog te horen. Een goed teken! De Dag van de Dialoog is een leuke manier om een bijdrage te leveren aan meer communicatie tussen de burgers. En ook al is het 'maar' een moment, toch kwam er al contact uit voort. Een Turkse deelnemster had onze tafel namelijk uitgenodigd voor een feestelijke bijeenkomst met allochtone dames en Hollandse bejaarden. Een week later stond ik daar met Pakistaanse, Turkse en Marokkaanse vrouwen oer-Hollands te sjoelen! Draagt allemaal bij aan integratie en participatie. Nog meer bewoners aan onze dialoogtafels zou goed zijn voor de samenhang binnen IJsselmonde. Daar moeten we ons in 2007 goed op voorbereiden. Deze eerste keer moest alles vrij snel worden georganiseerd. Maar dit jaar zie ik een belangrijke promotionele rol weggelegd voor deelgemeente IJsselmonde om nog meer deelnemers bij elkaar te krijgen. En dan reken ik op onze inwoners!'

'Zes tafels is geen illusie'

Bram van Hemmen: 'Vooraf vond ik het best spannend! Ik had niet eerder deelgenomen en vroeg me af of je niet snel afdwaaft van het onderwerp. De cursus die de dialoogvoorzitters kregen, was daarom nuttig. Je krijgt handvatten voor structuur en originele tips. Zo heb ik bij de opening twee gedichten van Jules Deelder voorgelezen. 'Ogenschijnlijk' vond ik heel treffend, omdat wij mensen ogenschijnlijk niet op elkaar lijken. Maar als je goed kijkt en vooral luistert, lijken we meer op elkaar dan we denken... De kern van de stadsproblemen zit in het elkaar niet meer kennen en het niet meer luisteren. Ik heb de deelnemers gezegd: het enige doel van vandaag is naar elkaar luisteren. En dat doel is bereikt. De kritiekpunten onderschrijf ik: de locatie, het abrupte einde en het hapjesconcept waren niet ideaal. Ik bepleit een maaltijd na de dialoog om nog informeel verder te kunnen praten. We zijn overigens al verder aan het praten. Over de dialoog van 2007. Het zou prachtig zijn als we samen met Platform Geloof en Samenleving en Perspect nog meer IJsselmondenaren aan tafel krijgen. Zes dialogetafels is volgens mij geen illusie. Luister maar naar Jules: Rotterdam is geen illusie!'